jaargang 23 | nummer 4 | november 2025

Aanzet

Wijkkrant voor en door bewoners van **Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord & Bokkenbuurt**

ONTDEKKEN, GROEIEN, LEREN

AGORA HUB030 OPENT DEUREN IN OUD SCHOOLGEBOUW

VERBOUWDE BIBLIOTHEEK
Wat bezoekers ervan vinden

NIEUWE COLUMNIST
Schrijft in een containerwoning

LIMESLIJN
Kunstproject krijgt upgrade

FEESTELIJKE HEROPENING VAN BIBLIOTHEEK HOOGRAVEN

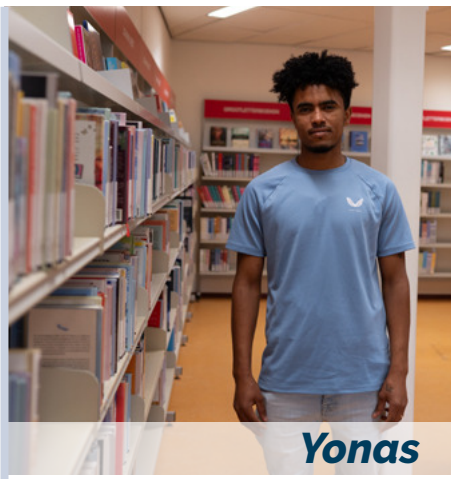
tekst: **Simone de Bruijn** fotografie: **Simone de Bruijn** en **Marleen Schlichting**

Na een maand dicht te zijn geweest voor de verbouwing, opende Bibliotheek Hoograven op 1 oktober 2025 weer haar deuren. Op woensdag 8 oktober werd dit gevierd met een feestelijk programma voor jong en oud. Artiest Jeroen Schipper droeg gedichten voor, kinderen konden zich laten schminken en koor Duniya zong liedjes in verschillende talen.

Fae

"Ik werk hier nu zo'n twee jaar en ik heb meegeholpen met de verbouwing. Dat was super leuk om te doen. We moesten alle boeken in- en uitpakken; daardoor gingen alle boeken weer eens door mijn handen en hebben we lekker opgeruimd met z'n allen. We hebben een nieuwe indeling en wat nieuwe kasten. Heb je m'n oorbellen gezien met het logo van de bibliotheek? Die heb ik zelf geborduurd."

Yonas

"Ik ben hier voor het eerst. Ik woon nog maar een paar weken in Hoograven. Ik vind het een fijne plek, ik weet zeker dat ik hier vaker kom om te lezen. Ik lees nu het boek *Anders op zoek naar gezondheid*. Ik vind biologie interessant en ik wil dokter worden."

Hawa

"Mijn leerkrachten hebben vandaag een studiedag, dus ik ben vrij vandaag. Ik ben hier met mijn moeder. Ik kom heel vaak in de bibliotheek en ik houd van spannende en grappige boeken. Ik leen meestal drie boeken tegelijk. Mijn lievelingsboek is *Maxime & Sophie*. Ik vind het hier gezellig en bij de ingang heb ik een chocolaatje gegeten."

Riek

"Ik ben speciaal voor de opening hiernaartoe gekomen. Ik heb hier een tijd als vrijwilliger taallessen gegeven aan mensen die Nederlands willen leren. Dat doe ik nog steeds, maar dan op een andere locatie. Ik probeer mensen die ik taalles geef altijd te overtuigen om lid te worden van de bibliotheek."

Sasja en Saro

"Ik kom iedere maand in deze bibliotheek, vaak met mijn kinderen van 4 en 1,5 jaar. Leuk dat ze in de nieuwe opzet aandacht hebben besteed aan een fijne kinderhoek. Wanneer mijn kinderen daar spelen, is het voor mij makkelijker om rustig boeken uit te zoeken."

Kort nieuws

VLIEGTUIGJE VERVANGEN

Op 15 oktober heeft de gemeente het bekende vliegtuigje in het Camminghaplantsoen laten vervangen door een ander speeltoestel, ook weer in de vorm van een vliegtuig. Het oude toestel was in 2008 ontworpen door Mohammed, Zakarija en Ceyhun, destijds achtstegroepers van de Ariënsschool. Na al die jaren is het vliegtuigje gaan lekken en het was al een paar keer gerepareerd. Kleine en grote voorbijgangers reageerden weemoedig op het weghalen van het markante speeltoestel.

HISTORISCHE WANDELING JUTFASEWEG

Bij de herinrichting heeft de Jutfaseweg aan de zijde van de Vaartsche Rijn een wandelpad gekregen. Als dat nog niet genoeg reden voor een ommetje is, dan zal een nieuwe wandeling van de Historische Kring Tolsteeg Hoograven je misschien over de streep trekken. De wandeling heet *Wandeling Jutfaseweg 'steen'rijk naast straatarm 1665-1965* en start op de hoek bij de Oranjebrug. Daar is de rijkgeïllustreerde beschrijving te downloaden via de QR-code op de stoep.

ACTIVITEITEN JAARWISSELING: AANVRAGEN SUBSIDIE

De gemeente geeft ook dit jaar weer een steuntje in de rug voor leuke buurtactiviteiten op oud- of nieuwjaarsdag. Daarbij kun je denken aan bijvoorbeeld een silent disco in de straat, een sportcompetitie of een nieuwjaarsbijeenkomst met de buren. Je kunt hiervoor geld aanvragen via oudenvanafnu.nl. Hier kun je ook zien welke activiteiten er in de wijk worden georganiseerd.

AZIATISCHE TIJGERMUG

De Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) neemt in oktober en november maatregelen in onze wijk, omdat de Aziatische tijgermug hier is gesignaleerd. Het insect moet bestreden worden omdat het tropische ziektes kan overdragen. Tijgermuggen zijn kleiner dan een 10-eurocentmunt, duidelijk zwart-wit en hebben een wit streepje op hun zwarte rug. Heb je zo'n mug hier gezien? Meld het via: www.nvwa.nl/tijgermug

AGORA HUB030: LEREN VANUIT NIEUWSGIERIGHEID

tekst: **Emily Palmer** fotografie: **Niels Spinhoven**

Als je weleens in de Verlengde Hoogravenseweg komt, ten zuiden van de 't Goylaan, is het je vast niet ontgaan: Hoograven is een nieuwe school rijker. Maar wat voor onderwijs biedt Agora Hub030 eigenlijk?

Els Mast, initiatiefnemer van deze school, verwelkomt me hartelijk in de hal van het prachtig gerenoveerde pand, in de zogenoemde 'agora' – agora is Grieks voor 'verzamelplaats'. Hier kun je heerlijke koffie krijgen (leerlingen hebben een heuse baristacursus gevolgd!) en er komt een hoekje waar je kruidenthee kunt drinken met een krantje erbij.

Els stelt trots voor eerst de school te laten zien. We beginnen buiten.

"Dit is onze Agora-mobiel." Ze wijst naar de gootsteentjes op het plein, waarvan ik me al weken afvraag wat ze daar doen. Het blijkt een soort wagentje te zijn. En als Els de deur opendoet, ontpopt het zich tot een heuse marktkraam. "Leerlingen bedenken hun eigen challenges", legt Els uit. "Dat kan een dienst zijn, een product of een presentatie. In deze Agora-mobiel hebben leerlingen laatst hun rozemarijnlimonade verkocht en bij andere leerlingen kon je je oude sneakers laten opknappen, zodat je ze niet hoeft weg te gooien."

Els Mast, de initiatiefnemer van de school

> ***"Leerlingen bedenken hun eigen challenges"***

Iedereen is welkom om langs te komen als de mobiel open is, dus ook mensen uit de wijk. Dat kan tussen 8.30-9.00 uur of tussen 14.30-15.00 uur. "We zijn heel erg voor ontmoeting en verbinding. Vandaar ook de naam Hub030. Een hub is een verbindingsstuk, en dat is precies wat wij willen zijn. De school moet niet losstaan van de bruisende maatschappij, maar ermee verbonden zijn."

Wat is Agora-onderwijs eigenlijk?
"Elk kind is nieuwsgierig en wil leren. Om die nieuwsgierigheid te prikkelen, organiseren we inspiratiesessies. Dan komt er bijvoorbeeld iemand langs om te vertellen over houtsnijden, of we gaan naar een museum. De kinderen raken geïnspireerd en komen zo tot hun eigen challenges. De mobiel die daar buiten staat, is ook ontstaan na zo'n inspiratiesessie. Die ging namelijk over de vraag: wat kun je maken met tweedehandsspullen? Nou, een Agora-mobiel dus!"

Geen rekenen en taal dus?
"Natuurlijk wel, dat noemen we hier 'gereedschap slijpen'. Leerlingen hebben basisvaardigheden nodig om hun challenges uit te kunnen voeren, bijvoorbeeld om een handleiding te schrijven. De coaches – dat zijn onze leerkrachten – helpen daarbij door te inspireren, te begeleiden, te sturen of te volgen. Verder heeft elk kind een persoonlijk ontwikkelplan. We kijken dus heel erg naar wat ieder kind nodig heeft. Het doel van onze school is dat je beter weet wie je zelf bent en hoe je van waarde bent voor de samenleving."

De school kent drie fases: de onderbouw, middenbouw en bovenbouw, waarbij verschillende leeftijden door elkaar zitten. De groepen zijn klein: maximaal twintig leerlingen. Er is een duidelijke dagstructuur, wat zorgt voor rust. Zo beginnen ze om 9.00 uur met de dagstart en na de lunch is er altijd stiltetijd.

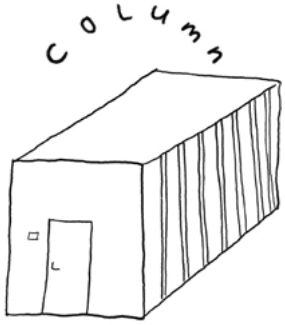
Jullie zitten tijdelijk op deze locatie. Wat valt je op in deze wijk?
"Het is hier heel divers en warm. We zaten er nog maar net en toch stonden er vrijwel direct al wijkbewoners op de stoep. De een kwam een kijkje nemen uit interesse, een ander wilde iets vertellen over de Limeslijn. Dat was echt heel erg leuk!"

Wil je ook eens kennismaken met Agora Hub030? Je bent altijd welkom om binnen te lopen, het adres is Verlengde Hoogravensweg 150b. Er zijn op verschillende data ook kijkochtenden, zie: www.agorahub030.nl

COLUMNS VANUIT EEN CONTAINER

tekst: **Loulou Edelman** fotografie: **Dolf de Meijer**

Jonas van Dalen (25) is toneelschrijver en cabaretier. In zijn containerwoning aan de Pagelaan gaat hij columns schrijven voor de volgende vijf nummers van Aanzet. Maar eerst maken we kennis.

Eigenlijk dacht Jonas zijn hele leven te blijven werken als badmeester, totdat hij zich toelegde op zijn auditie voor 'Writing for Performance' aan de HKU, een hbo-opleiding tot dramaschrijver. Jonas: "Tijdens de opleiding kreeg ik een passie voor toneelschrijven. In het eerste jaar had ik gelijk het gevoel: dit is echt iets voor mij. De zeventien eerstejaars waren een heel hechte groep."

GEEN WEEK HETZELFDE

Nu hij afgestudeerd is, wil Jonas graag van het schrijf- en theaterwerk leven en hij zet daar al mooie stappen in. Tot die tijd werkt hij, met veel plezier trouwens, twee dagen per week bij een buitenschoolse opvang in Wittevrouwen. Jonas: "De andere dagen schrijf ik thuis aan teksten die ik wil insturen voor wedstrijden. Als ik zelf optreed als cabaretier, doe ik ook veel met muziek. Ik loop de hele dag door naar mijn piano en gitaar, tussen wasjes en andere dingen door. Ik heb een ADHD-brein en doe veel dingen tegelijk. Ik zit ook vaak te werken in een kantoor in Amsterdam, bij de producent voor wie ik meedenk over een serie voor de NPO. Daarnaast doe ik ondersteunend werk in de theaterwereld. Ik doe eigenlijk geen week hetzelfde!"

PUBLIEKSPRIJS

Jonas is dol op cabaret. Als scholier keek hij vaak naar cabaretvoorstellingen op tv.

De liedjes vond hij het leukst. Jonas: "Sinds ik gitaar- en pianospeel, schrijf ik ook zelf liedjes. Er zijn veel mooie voorbeelden in Nederland om het van af te kijken, zoals Kees Torn, Drs. P en Maarten van Roozendaal. Evenals liedjesmakers van nu, zoals Spinvis, Elmer en Sef."

> ***"De publieksprijs op het Utrechts Cabaret Festival winnen is de allergrootste stimulans die er is"***

Dit jaar trok Jonas de stoute schoenen aan en deed hij mee aan het Utrechts Cabaret Festival. Ondanks dat hij voor het eerst zelf op het podium stond met zijn teksten, won hij de publieksprijs. "Je hoort vaak dat mensen heel zenuwachtig zijn, maar dat alles van ze afvalt als ze er eenmaal staan. Bij mij was het precies andersom. Ik dacht: dit kan ik, ik doe het wel even! Maar het viel tegen hoe spannend het was. De publieksprijs winnen is de allergrootste stimulans die er is. Ik zou graag nog meedoen aan een groter festival zoals het Amsterdams Kleinkunst Festival of Cameretten."

CONTAINER

Sinds december 2024 woont Jonas in een tijdelijke containerwoning aan de Pagelaan in Hoograven. Jonas: "Ik vind het een heerlijke wijk. Ik kan me herinneren dat ik met bus 1 aankwam bij de containers en dacht: het is heel anders dan alles wat ik gezien heb onderweg. Aan de ene kant voelde het complex als een warm bad, maar aan de andere kant moest ik aan veel dingen wennen. Mijn woning wordt in de zomer heel warm, maar er kunnen geen ramen open. Je moet de was doen in een ander gebouwtje. Dan moet je oppassen dat je schone was op de terugweg niet in een plas valt. Het is leuk dat mensen elkaar opzoeken in de gemeenschappelijke ruimte."

Meer over hoe het is om jong te zijn en in een container te wonen, zal Jonas, natuurlijk met een onmiskenbare dosis humor, beschrijven in zijn column in de volgende editie van Aanzet.

Wijkfoto

Het was een avond vol spectaculaire performances, extravagante jurken, en kleurrijke pruiken! De editie van Kiki Royale bij restaurant LE:EN stond eind september in het thema van musicals. Alle grote hits kwamen voorbij, voorzien van een glitterend 'Drag & Dance'-jasje.

fotografie: **Dolf de Meijer**

Hoge hakken en hoge noten

WIJKKUNST

tekst: **Sophia Zürcher** fotografie: **Niels Spinhoven**

In plantsoenen, op pleinen, aan muren. Onze wijk staat vol kunst – dag en nacht gratis toegankelijk. Wat zijn de verhalen achter deze kunstwerken in de openbare ruimte?

Het was een komen en gaan van geïnteresseerden op zaterdag 27 september in het Hamersplantsoen. Kunstenaar Carin van Dongen had daar een mobiel atelier neergezet waar jong en oud klinkers konden versieren met mozaïek. Wat maakten zij precies?

LIMES

Je hebt waarschijnlijk weleens de kleurrijke mozaïekstenen hier en daar tussen de stoeptegels gezien, bijvoorbeeld rondom de Brede School. Ze markeren een grensweg die tweeduizend jaar geleden de forten langs de noordgrens van het Romeinse Rijk met elkaar verbond. Die Romeinse weg liep dus dwars door Hoograven. Kun je je voorstellen dat hier Romeinse soldaten liepen, van fort naar fort?

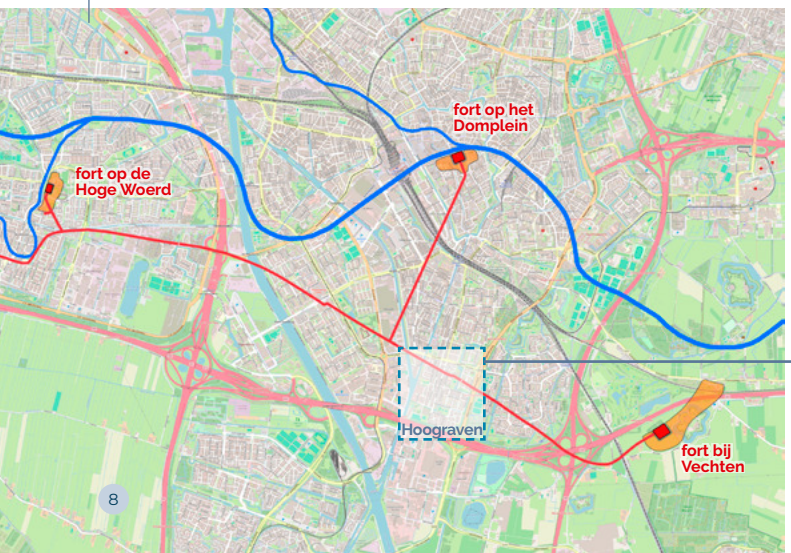
De noordgrens noemen we nog altijd de *limes* (Latijn voor 'grens' of 'pad', spreek uit: lie-mes). De Oude Rijn (blauwe lijn) was de echte grens van het Romeinse Rijk, maar de grens*weg* (rode lijn) liep niet langs de bochten van de rivier. Nee, de weg van zo'n vijf meter breed werd zo recht mogelijk aangelegd zodat de troepen zich efficiënt konden verplaatsen als er gevaar dreigde.

Delen van die grensweg zijn door archeologen teruggevonden tijdens de bouw van de Brede School Hoograven in 2011. Wat ze van dit wegdek vonden, waren in feite strepen van grind. Dat spreekt niet iedereen tot de verbeelding. Peter Sprangers, van Historische Kring Tolsteeg-Hoograven, en kunstenaar Carin van Dongen besloten dat dat kleurrijker kon. Ze kwamen in 2014 op het idee om die grens weer zichtbaar te maken in de trottoirs (niet de straten) door middel van mozaïek.

SAMENWERKEN

Die mozaïeken maakten zij niet zelf. Tijdens talloze workshops konden buurtbewoners en andere geïnteresseerden klinkers beplakken. Er waren lessen op scholen en workshops tijdens Huttendorp, in de bejaardensoos, op kinderboerderij Nieuw Rotsoord en in het ouderlokaal van de Brede School.

Dit project begon in 2014 (fase 1 was rondom de Brede School, zie plattegrond) en een jaar later is de lijn met behulp van vriendelijke stratenmakers doorgetrokken richting de Vaartsche Rijn (fase 2). Ruim tien jaar later waren enkele stenen wel aan vervanging toe en daarom werden er in de herfst van 2025 nieuwe workshops georganiseerd. Een upgrade, aldus de kunstenaar, met een nieuwe epoxyvoeg, zoals die ook wordt gebruikt in zwembaden.

Het tracé van de limesweg door Utrecht (rode lijn) met aftakking naar het fort op de Hoge Woerd (links), het fort op het Domplein (midden) en het fort bij Vechten (rechts). Bron: utrecht.nl

Het tracé van de limesweg in mozaïek door Hoograven. Fasen 1 en 2 zijn uitgevoerd en krijgen dit najaar een upgrade. Het is nog onbekend wanneer fase 3 wordt uitgevoerd.

Titel: Limeslijn
Gemaakt door: Carin van Dongen en vrijwilligers
Waar: Duurstedelaan, Hooft Graaflandstraat, Julianaweg, Verlengde Hoogravenseweg, Baarsstraat, Brasemstraat, Salamanderpad
Wanneer: 2014-heden

Kunstenaar Carin van Dongen (links) geeft advies

PATRONEN

Tijdens een workshop legt Van Dongen het uit: elke klinker heeft drie rijen; de bovenste en onderste rij bestaan uit 9 steentjes, de middelste rij heeft er 8 met aan weerszijden een halve (dus samen 9). De tegels moeten niet recht maar in half-steensverband worden geplaatst, zoals je ook een muur stevig metselt.

Je staat er niet bij stil als je over het kunstwerk hardloopt, stept of slentert, maar elk patroon is het resultaat van een heleboel beslissingen. Dat besef je pas goed als je zelf voor de bakken met steentjes staat en een keuze moet maken. Welke kleuren kies je? Twee, drie, van alles een?

En dan het patroon. Misschien zegt elk patroon wel iets over de maker. Dat ene symmetrische patroon komt wellicht voort uit een opgeruimde geest, dat knotsgekke motief is van een creatieveling. Daar heeft iemand zich laten inspireren door de tegelwand in een jarendertighuis, en daar probeerde iemand zijn naam te schrijven (Olle!).

De voetstappen van de oorspronkelijke gebruikers van de limesweg, de Romeinen, zijn allang verloren, maar hier liggen de sporen van de huidige wijkbewoners met al hun eigen voorkeuren en smaken. En toch vormt het een geheel.

Leuke weetjes:

- Afgelopen herfst zijn zo'n 850 nieuwe mozaïekklinkers gemaakt tijdens de workshops. Ook worden oude, beschadigde stenen (die uit 2015) gerestaureerd.
- De architect van de Brede School heeft de limes die onder de school ligt weergegeven in de school zelf: zie de grijze lijn door de gang en theaterkuil.
- De kleuren van de mozaïekstenen zijn door Carin van Dongen gekozen omdat dit 'Romeinse' kleuren zijn. Door het beperkte palet passen alle stenen zo mooi bij elkaar.
- Het archeologisch rapport over de Romeinse limesweg in Hoograven vind je op erfgoed.utrecht.nl

Colofon

OVER AANZET
Aanzet is een inhoudelijk onafhankelijke wijkkrant voor en door bewoners van Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord en Bokkenbuurt. Aanzet is een uitgave van de Stichting Wijkkrant Aanzet en verschijnt vijfmaal per jaar.

NIEUWS OF ACTIVITEITEN MELDEN?
Mail naar redactie@wijkkrantaanzet.nl of schrijf naar Redactie Aanzet, p/a Duurstedelaan 105, 3525 AP Utrecht; www.aanzetnet.nl

REDACTIE
Paul Ahsmann, Simone de Bruijn, Loulou Edelman, Jos de Groot, Dolf de Meijer (fotografie), Emily Palmer, Marijke de Ruiter, Marleen Schlichting (fotografie), Niels Spinhoven (fotografie) en Sophia Zürcher

MET MEDEWERKING VAN
Joop-Maris Vollering en Eveline de Vries

MET DANK AAN
Kumari den Ouden

VORMGEVING
Yvon Schuurmans, summumontwerp.nl

OPLAGE
6.000 exemplaren

DE VOLGENDE AANZET
Verschijnt in december 2025

BESTUUR
Jos de Groot (voorzitter), Loulou Edelman (secretaris) en Jantien de Boer (penningmeester)

Aanzet wordt gemaakt met steun van het Initiatievenfonds

OPHAALPUNTEN
Bibliotheek - Smaragdplein 100
Camping Ganspoort - Helling 87
Hart van Hoograven - 't Goylaan 77
Trefpunt Nieuw Plettenburgh - Oud-Wulvenlaan 6
Nieuw Rotsoord - Briljantlaan 101
De Saffier - Saffierlaan 8
Wijkbureau Zuid - 't Goylaan 75

BOVENLANGS

tekst: **Joop-Maris Vollering** en **Eveline de Vries** fotografie: **Dolf de Meijer**

In Bovenlangs gaan Joop-Maris en Eveline langs bij de eerste etage en hoger in Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord en Bokkenbuurt. Op de eerste etage van de Rijnesteinhof ontmoeten we Inge.

Hoe heet je en hoe oud ben je?
Ik ben Inge en ik ben 65 jaar.

Wat voor werk of school doe je?
Ik ben wijkziekenverzorgende bij Buurtzorg. Dat betekent dat ik zorg verleen aan mensen in Tolsteeg, Lunetten, Hoograven en Rivierenwijk. Ik fiets wel driehonderd kilometer per maand!

Met wie woon je hier?
Ik woon hier samen met mijn konijn Daisy van 10. Twee oude dames bij elkaar.

Hoelang woon je al in de wijk?
35 jaar, waarvan 24 in deze flat. Hiervoor woonde ik op de Hooft Graaflandstraat.

Wat vind je leuk en minder leuk aan Hoograven?
De mensen vind ik leuk. Het is een multiculturele wijk en ik heb heel lieve buren. Ik kan echt bij iedereen terecht. En je hebt hier alles, ik kom Hoograven vaak niet eens uit! Minder leuk vind ik dat de auto's zo hard rijden bij het Kastelenplantsoen. En dat je de snelweg goed hoort.

Wat voor soort dingen doe je zoal in de wijk?
Ik werk natuurlijk in de wijk. Verder heb ik dichtbij een volkstuin, bij ATV Utrecht-Zuid. Daar doe ik ook vrijwilligerswerk; ik maak er schoon en op zaterdag zet ik koffie voor de mensen die er tuindienst hebben.

Wat heb je vanmorgen gegeten?
Twee boterhammen met jam.

Wat heb je vandaag gedaan waar je gelukkig van werd?
Ik heb heel fijn gewerkt. Mijn werk is niet alleen verzorging, maar ook praten met mensen en dingen regelen. Ik had vandaag een leuk huisbezoek waarbij ik veel kon betekenen voor mijn cliënt.

Met wie zou je wel eens iets willen drinken?
Met Herman van Veen, ik vind hem een bijzonder iemand. Ik zou met hem praten over muziek, het leven, de wereld.

Wat zie je als je naar buiten kijkt?
De overkant, het zwembadje, mooie bomen en de lucht.

Wat vind je ervan om op de eerste etage te wonen?
Heel fijn, want dan heb ik een beetje uitzicht. En ik weet ook niet beter, ik woon hier al zo lang!

CREATIEVE PLANNEN VANUIT EEN SAAI BEDRIJFSPAND

tekst: **Paul Ahsmann** fotografie: **Marleen Schlichting**

In advertenties op Funda voor woningen in onze wijk wordt De Maaltuin soms als 'hotspot op loopafstand' aangeduid. Dat klopt eigenlijk niet, want je kunt er niet uit eten. Spectaculaire diners, die organiseert De Maaltuin elders. Wat doen ze dan in Hoograven?

De Verlengde Hoogravenseweg is een levendige straat, die in het verlengde ligt van de Hoogravenseweg, doorsneden wordt door de 't Goylaan en naar het zuiden doorloopt tot de roeiverenigingen. De straat is voornamelijk een woonstraat, met tientallen typische vooroorlogse en vroeg-naoorlogse tussenwoningen. Ook zijn er enkele winkels en kleine bedrijven gevestigd.

Als je vanaf de Hoogravenseweg doorloopt op deze weg en de drukbezochte speeltuin 't Raafje passeert, zie je aan je rechterhand een nogal anoniem gebouw op nummer 223. Ingeklemd tussen de scouting en Sporthal Hoograven. Aan de buitenkant zie je een bakstenen muur met ramen, een hek eromheen en verder geen bijzonderheden of aanduidingen. Dit was vroeger het bedrijfspand van de technische groothandel Romal, die eind 2023 verhuisd is naar Nieuwegein.

DE MAALTUIN

Sinds 2024 is hier De Maaltuin gevestigd, een bedrijf dat sinds 2016 bestaat. De Maaltuin is een reizend pop-uprestaurant dat tijdelijk neerstrijkt op unieke en onverwachte locaties, zoals kastelen, paleizen, musea of botanische tuinen. De restaurantformule verbindt het eten met de geschiedenis van de plek, doordat het menu is afgestemd op de verhalen en de omgeving.

De locaties bevinden zich in het hele land, zeker ook in Utrecht. Het allereerste Maaltuindiner vond in 2016 plaats in de kassen van de Botanische Tuinen van de Universiteit Utrecht. Ook heeft De Maaltuin al gebruikgemaakt van de gevangenis Wolvenplein, het voormalig Pieter Baan Centrum, Landgoed Oostbroek en Paushuize.

De Maaltuin heeft een flinke groei doorgemaakt. In het eerste jaar (2016) werden achthonderd gasten verwelkomd, dat is nu uitgegroeid tot zo'n dertigduizend gasten per jaar.

LOCATIE

Het contrast tussen de creatieve ambitie van De Maaltuin en het wat saaie gebouw aan de Verlengde Hoogravenseweg is groot. Waarom heeft De Maaltuin voor deze locatie gekozen? Lubbert de Boer, oprichter en mede-eigenaar van De Maaltuin, legt uit: "De Maaltuin is vanaf het begin een Utrechts bedrijf en ikzelf ben een geboren en getogen Utrechter. Het is dus voor mij vanzelfsprekend om in Utrecht gevestigd te zijn. We hebben jarenlang gezeten in het oude schoolgebouw op de Verlengde Hoogravenseweg 150b (zojuist weer in gebruik genomen als school, zie pagina 4 – red). Vanwege renovatieplannen moesten we daar vertrekken. Sinds bijna twee jaar zitten we op deze locatie."

Het pand biedt werkplekken aan het team van De Maaltuin en biedt tegelijkertijd ruime opslagcapaciteit. Op kantoor worden nieuwe concepten bedacht en uitgewerkt, inclusief alle commerciële activiteiten en de administratie daaromheen. De loods wordt vooral gebruikt voor de opslag van alle restaurantbenodigdheden, denk aan: tafels, stoelen, lampen en decorstukken die telkens meegaan naar de volgende locatie.

ANTIKRAAK

Lubbert de Boer: "We zitten tijdelijk in dit gebouw. De gemeente is eigenaar en wij betrekken dit pand op basis van een antikraakovereenkomst. Ik ben niet op de hoogte van de plannen van de gemeente voor dit pand, maar ik hoop hier nog lang te kunnen blijven. Het gebouw voldoet prima aan onze behoefte en past ons als een oude jas."

Wil je meer weten over De Maaltuin of misschien wel aanschuiven voor een vijfgangendiner? Ga naar www.demaaltuin.nl

Sfeervol diner in de Werkspoorkathedraal, foto: De Maaltuin

WISSELING VAN DE WACHT BIJ HET WIJKBUREAU

tekst: **Jos de Groot** fotografie: **Niels Spinhoven**

Dat niets voor eeuwig is en dat aan alles een eind komt bewijst Kumari van Ouden maar weer eens. Nadat ze ruim negen jaar lang wijkadviseur Zuid was, gaat ze ons verlaten. Op het wijkbureau treffen we haar op haar laatste werkdag. Collega's uitzwaaien, nog gauw wat laatste dingetjes regelen, samen vlaaipunten eten… Haar opvolger Theresia van der Werf is ook aanwezig, met haar maken we alvast kennis.

Contact: meldingen kunnen nog altijd het beste via de website gedaan worden (utrecht.nl/melding), maar de wijkadviseur is het beste per e-mail te bereiken via zuid@utrecht.nl . Ook bellen via nummer 14030 is een mogelijkheid.

Eerst maar eens vragen aan Kumari hoe het zit, want ze leek zo lekker op haar plek in onze wijk. "Ja, ik heb hier altijd met veel plezier gewerkt. Maar met een jong gezin waren het ook lange dagen. Ik ga nu naar gemeente De Bilt, dat is dichter bij mijn huis. Gemeente De Bilt (met ook Bilthoven, Maartensdijk, Groenekan, Hollandsche Rading en Westbroek) is net als Utrecht veelzijdig. Het is soortgelijk werk maar dan met andere uitdagingen. Een groot verschil is de manier van werken. Het is een kleinere gemeente, dus je zit dichter op de politiek. Korte lijnen en snel schakelen; dat spreekt mij aan."

Wat zijn nou zaken waar Kumari met tevredenheid op terugkijkt omdat ze daarbij als wijkadviseur het verschil kon maken? Nou, als ze dan toch een voorbeeld moet noemen dan toch de recente nieuwbouw op de Pagelaan en op het BEFU-terrein, beide op het zuidpuntje van Hoograven. "Er leefden veel zorgen in de buurt, soms ook terecht. Door het oprichten van een klankbordgroep waarin alle belanghebbenden zitting hadden, konden die zorgen gedeeld én aangepakt worden. Bijvoorbeeld door de plaatsing van extra vuilcontainers."

Een ander 'heet' dossier betrof het voormalige asielzoekerscentrum op de 't Goylaan. "Toen plannen daarvoor bekend werden, heb ik echt neus aan neus gestaan met boze buurtbewoners. Ze hadden het gevoel dat dat tijdelijke asielzoekerscentrum hen in de maag gesplitst werd. Daar hebben we wat aan proberen te doen, met bijvoorbeeld een Open Dag. Toen het centrum weer ging sluiten waren er buurtbewoners, soms dezelfde, die ons vroegen of die mensen niet alsjeblieft mochten blijven. Dat vond ik mooi."

Over wat de belangrijkste taak is van een wijkadviseur zijn Kumari en Theresia het eens: dat je een verbinder bent tussen bewoners en de gemeente. Kumari: "Tussen de systeemwereld van de gemeente en de leefwereld van de bewoners. Met het wijkbureau verlagen we een drempel want veel dingen kun je ook via ons regelen. Natuurlijk, voor een paspoort moet je altijd naar het stadskantoor, maar als bewoners zorgen hebben over hun wijk, iets in de straat willen veranderen of organiseren, dan kunnen ze bij het wijkbureau terecht. Bovendien, wij hebben een groot netwerk en weten veel ingangen."

Terwijl Kumari terugkijkt, luistert Theresia aandachtig. Theresia is ook al enkele jaren werkzaam voor de gemeente. Als geboren Limburgse kwam ze ooit in Utrecht studeren om zich hier vervolgens te settelen. Het laatste jaar was het wijkbureau in Kanaleneiland haar werkplek. Ze vult aan: "Het werkt ook andersom: wat je opdoet in de leefwereld, daar kun je de systeemwereld weer mee voeden. Wij wijzen collega's van het stadskantoor op dingen die spelen in de wijk, op dingen die voor bewoners belangrijk zijn. Het is dus altijd een wisselwerking. En zo hoort het ook."

Kumari van Ouden (links) en haar opvolgster Theresia van der Werf (rechts)